

«Θα πιω το ποτήρι της σωτηρίας» (Ψαλμ. 115:4).

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

*Η σύλληψη του Χριστού -
Sir Anthony van Dyck (1599-1641)*

Το ποτήρι του Χριστού το δέχεται ο χριστιανός, όταν τις θλίψεις της επίγειας ζωής τις υπομένει με το πνεύμα της ευαγγελικής ταπεινοφροσύνης.

Ο άγιος απόστολος Πέτρος όρμησε με γυμνό μαχαίρι να υπερασπίσει τον Θεάνθρωπο, που ήταν περικυκλωμένος από τους ανόμους. Μα ο πραότατος Κύριος Ιησούς είπε στον Πέτρο: «Βάλε το μαχαίρι στη θήκη. Θέλεις να μην πιω το ποτήρι που όρισε ο Πατέρας για μένα;» (Ιω. 18:11).

Λέγε κι εσύ το ίδιο, για να παρηγορήσεις και να δυναμώσεις την ψυχή σου, όταν οι συμφορές σε περικυκλώνουν: «Να μην πιω το ποτήρι που όρισε ο Πατέρας για μένα;».

Πικρό είναι το ποτήρι. Μια μόνο ματιά αν του ρίξει ο άνθρωπος, χάνει τη λογική του. Εσύ, όμως, στη θέση της λογικής βάλε την πίστη και πιες με γενναιότητα το πικρό ποτήρι. Σου το προσφέρει ο Πατέρας σου, ο πανάγαθος και πάνσοφος Πατέρας σου.

Ο ουράνιος Πατέρας είναι παντοδύναμος και παντεπόπτης. Βλέπει τις θλίψεις σου. Αν, λοιπόν, ήταν απαραίτητη και ωφέλιμη για σένα η αποφυγή του ποτηριού Του, οπωσδήποτε θα σου το έπαιρνε.

Όταν εμφανίζεται μπροστά σου το ποτήρι, μην κοιτάς τους ανθρώπους που σου το δίνουν. Σήκωσε τα μάτια σου στον ουρανό και λέγε: «Να μην πω το ποτήρι που όρισε ο Πατέρας για μένα;».

«Θα πω το ποτήρι της σωτηρίας» (Ψαλμ. 115:4). Δεν μπορώ να αρνηθώ το ποτήρι, το εχέγγυο των ουράνιων και αιώνιων αγαθών. Ο απόστολος του Χριστού με διδάσκει την υπομονή: «Για να μπούμε στη βασιλεία του Θεού, πρέπει να περάσουμε από πολλές θλίψεις» (Πράξ.14:22). Πώς είναι δυνατό ν' αρνηθώ το ποτήρι αυτό, το μέσο με το οποίο θα φτάσω στην ουράνια βασιλεία και θα την οικειωθώ ολοκληρωτικά; Ναι, θα δεχθώ το ποτήρι, θα δεχθώ το δώρο του Θεού!

Το ποτήρι φαινομενικά το παίρνεις από χέρια ανθρώπινα. Τί σημασία έχει για σένα αν σου, το δίνουν δίκαια ή άδικα; Εσύ οφείλεις να φερθείς σωστά, όπως ταιριάζει σ' έναν ακόλουθο του Ιησού: Με ευγνωμοσύνη προς τον Θεό και με ζωντανή πίστη να δεχθείς το ποτήρι. και αφού το δεχθείς, με ανδρεία να το πιεις όλο, ως την τελευταία του σταγόνα.

Όταν παίρνεις το ποτήρι από τα χέρια των ανθρώπων, να σκέφτεσαι ότι προέρχεται απ' Αυτόν, που είναι όχι απλώς Αθώος αλλά και Πανάγιος. Και καθώς θα το σκέφτεσαι, να επαναλαμβάνεις για σένα και για τους άλλους ταλαίπωρους αμαρτωλούς τα λόγια του μακάριου και συνετού εκείνου ληστού, που σταυρώθηκε στα δεξιά του σταυρωμένου Θεανθρώπου: «Εμείς δίκαια τιμωρούμαστε γι' αυτά που κάναμε... Θυμήσου με. Κύριε, όταν έρθεις στη βασιλεία Σου» (Λουκ. 23:41-42).

Μετά γύρισε στους ανθρώπους, που σου δίνουν το ποτήρι, και πες τους: «Ευλογημένοι να είστε εσείς, τα όργανα της δικαιοσύνης και του ελέους του Θεού. Ευλογημένοι να είστε από τώρα και στην αιωνιότητα». Αν, ωστόσο, δεν είναι σε θέση να κατανοήσουν και να δεχθούν τα λόγια σου, μη ρίξεις τα πολύτιμα μαργαριτάρια της ταπεινώσεως στα πόδια εκείνων που δεν μπορούν να τα εκτιμήσουν. Πες καλύτερα τα λόγια αυτά με τον νου και την καρδιά σου.

Μόνο έτσι θα εκπληρώσεις την εντολή του Ευαγγελίου που λέει: «Να αγαπάτε τους

εχθρούς σας, να δίνετε ευχές σ' εκείνους που σας δίνουν κατάρες» (Ματθ. 5:44).

Να προσεύχεσαι στον Κύριο γι' αυτούς που σε λύπησαν ή σε πρόσβαλαν. Να Τον παρακαλās να τους ανταποδώσει πρόσκαιρα και αιώνια αγαθά σ' αυτό που σου έκαναν, και να τους το λογαριάσει σαν αρετή την ημέρα της Κρίσεως.

Ακόμα κι αν η καρδιά σου δεν θέλει να φερθείς μ' αυτόν τον τρόπο και αντιδρά, εσύ ανάγκασέ την. Τον ουρανό μπορούν να τον κληρονομήσουν μόνο όσοι ασκούν βία στον εαυτό τους για την εκπλήρωση των ευαγγελικών εντολών (βλ. Ματθ. 11:12).

Αν δεν θέλεις να φερθείς έτσι, τότε δεν θέλεις να είσαι ακόλουθος και μαθητής του Κυρίου Ιησού Χριστού. Με προσοχή κοίταξε βαθιά μέσα σου και αναρωτήσου: Μήπως βρήκες άλλο δάσκαλο; Μήπως υπο-τάχθηκες σ' αυτόν; Δάσκαλος του μίσους είναι ο διάβολος.

Φρικτό έγκλημα είναι η αδικία ή η καταπίεση του πλησίον. Ακόμα πιο φρικτό έγκλημα είναι ο φόνος. Αν, όμως, μισείς τον καταπιεστή σου, τον συκοφάντη σου, τον προδότη σου, τον φονιά σου, αν δεν ξεχνάς το κακό που σου έκαναν, ή και τους εκδικείσαι, διαπράττεις αμαρτία βαριά σχεδόν όσο και η δική τους. Άδικα παριστάνεις στον εαυτό σου και στους άλλους τον δίκαιο. «Όποιος μισεί τον αδελφό του είναι ανθρωποκτόνος», διακήρυξε ο αγαπημένος μαθητής του Χριστού (Α' Ιω. 3:15).

Είναι αμαρτία να βαρυγγωμούμε εναντίον των αδελφών μας, όταν αυτοί γίνονται όργανα των δοκιμασιών μας. Πολύ μεγαλύτερη αμαρτία είναι να βαρυγγωμούμε εναντίον του Θεού, όταν το ποτήρι των θλίψεων κατεβαίνει σ' εμάς κατευθείαν από τον ουρανό.

Όποιος πίνει το ποτήρι με ευγνωμοσύνη προς τον Θεό και με ευχές προς τους αδελφούς που του το προσφέρουν, αυτός έφτασε στην αγία ανάπαυση, στη χάρη της ειρήνης του Χριστού, και από τώρα κιόλας απολαμβάνει τον πνευματικό παράδεισο του Θεού.

Τα πρόσκαιρα βάσανα αυτά καθεαυτά είναι ασήμαντα. Εμείς τα θεωρούμε σημαντικά, επειδή είμαστε κολλημένοι στη γη και στα φθαρτά, επειδή είμαστε ψυχροί απέναντι στον Χριστό και την αιωνιότητα.

Όσες θλίψεις κι αν δοκιμάζουμε στην παρούσα ζωή, αυτές δεν μπορούν να συγκριθούν με τα αγαθά που μας περιμένουν στην αιωνιότητα, αλλά ούτε και με την παρηγοριά που από εδώ κιόλας μας χαρίζει το Άγιο Πνεύμα.

«Αυτά που τώρα υποφέρουμε», λέει ο απόστολος, «δεν ισοσταθμίζουν τη δόξα που μας επιφυλάσσει ο Θεός στο μέλλον» (Ρωμ. 8:18).

(Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

«ΤΟ ΠΟΤΗΡΙ ΤΩΝ ΘΛΙΨΕΩΝ»

Αγίου Ιγνατίου Μπριαντσανίνωφ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ

ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ 2009).